

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 104.

Z KRAKOWA DNIA 30 GRUDNIA 1827 ROKU W NIEDZIELE.

Z Warszawy d. 22 Grudnia.

Dnia 10go Grudnia odbyło się pierwsze zebranie ogólne Akcyonaryuszów Towarzystwa Oszczędności. Po zdaniu sprawy z czynności swoich przełożyła dotychczasowa Deputacyja rachunki, z których się wykazało, iż znówtue się złożonych w Kassie zł: 266,281 JW. Wierzbicki Cenzor Towarzystwa zaświadczył, iż odbywszy rewizyją Kassy wraz z W. Kostyałem, zastał stan iey zgodny z odczytanym bilansem, i znalazł wszystkie Listy Zastawne andossowane na imie Towarzystwa. Przystąpiono daley do wyboru Prezesa, Cenzorów i Członków Deputacyi; zaproszeni zostali, JW. Znamierowski i Krzywoszewski na Assessorów do liczenia kresek, i W. Karol Hoffman do prowadzenia protokółu. Wotujących było 92. Prezesem większością głosów obrany został Henryk Łubieński. Na Cenzorów najwięcey mieli kresek Józef Lubowidzki i Tomasz Hr. Łubieński; zastępcami zaś są: Władysław Hs. Ostrowski i Marcelli Jarczewski; w Deputacyi Członkami czynnemi zostali: Franciszek Łaskiewicz, Bazyl Ostapowicz, Józef Drewnowski, Karol Hoffman, Ludwik Wierzbicki, Piotr Hr. Łubieński, Kalilan Sliwowski, Wojciech Trze-

trzewiński, i Członkami honorowemi; Seweryn Czerniewicz, Malcz, Hilary Ostrowski, Michał Gostkowski. Poddanym został nakoniec Zebraniu Ogólnemu pod zadecydowanie wybór miejsca, gdzie Depozyt Towarzystwa ma być składany. Większością głosów upoważniona została Deputacyja uzyskać od Dyrekcyi Główney T. K. Z. zezwolenie, aby w iey Kassie iak dotąd Listy Zastawne Towarzystwa Oszczędności mogły być umieszczone.

Kurs Listów Zastawnych.

Towarzystwa Kredytowego Ziemięskiego.

Za Sto złotych w Listach Zastawnych bez dwóch Kuponów białych.

Przedających nie ma

Kupujący ofiarują zł: 83 gr: —

Istotnie nie przedano.

W Warszawie dnia 20 Grudnia 1827 r.

F. H. Schaber. S. G. K. W.

Z Petersburga d. 22 Listopada K. D.

W dniu 31 Października odbyło się w tuteyszej stolicy uroczyste posiedzenie coroczne Cesarskiego wolnego Ekonomicznego Towarzystwa. Sekretarz Towarzystwa uwia-

domił, że N. Pan podwoił summę 5000 rubli, którą Towarzystwo co rok od rządu otrzymywało i zdał sprawę z czynności Towarzystwa. Towarzystwo ma 4000 książek w językach: Rossyjskim, Niemieckim, Francuzkim, Angielskim, Łacińskim, Włoskim, Polskim, Szwedzkim, Duńskim i Hollenderskim. Radca Stanu Gołyński miał rzecz o postępach szczepienia ospy ochronney w Guberniach Petersburgskiej i Mohilewskiej, dokąd towarzystwo wysłało kosztem swoim czterech uczniów Petersburskiego Damu Wychowania, niemniej innych Gubernij, gdzie Towarzystwo rozmaitemi sposobami do celu tego dążyło; czterech wspomnianych uczniów zaszczepiło ospę w Gubernii Petersburgskiej 10,648 dzieciom, a nauczyło szczepienia ospy 117 osób. W dwóch obwodach Gubernii Mohilewskiej zaszczepili ospę wspomnieni uczniowie 2709 dzieciom, a nauczyli szczepienia 69 osób. Od początku, jak się Towarzystwo tak pożytecznem przedsięwzięciem trudnić zaczęło, aż do 31 Października r. b. zaszczepioną ospę staraniem Towarzystwa 1,009,276 dzieciom, a nauczoną jej szczepienia 2559 osób. Przez ten przeciąg czasu rozszło 13,560 szklaneczek z lina, 98,200 samych szklaneczek, lancetów i igieł do szczepienia sztuk 416,228, a nauki szczepienia ospy 142,606 exemplarzy w rozmaitych językach,

— Dnia 25 —

(Z Dziennika Petersburgskiego.)

N. Cesarz Jmć raczył wydać dnia 8go b. m. następujące Reskrypta do Vice-Admirów Codringtona i de Rigny:

Reskrypt do Vice-Admirala Codringtona.

Panie Vice-Admirale Codrington, Odnośność WPanu zwycięstwa, za które Europa ucywilizowana winna WPanu dwoiaką wdzięczność. Pamiętną bitwą Nawaryńską, i śmia-

łe obroty, które ją poprzedziły, nietylko okazują światu miarę gorliwości trzech wielkich Mocarstw w sprawie, której bezinteresowność ich obowiązuje szlachetny charakter; lecz oraz dowodzą, co może stałość przeciw liczbie, i waleczność przyawoicie kierowaną przeciw odwadze ślepey, wspieranej jakimikolwiek bądź siłami. Imię WPanu należy oddać do potomności. Mniemałbym, iż pochwałami osłabię sławę, która to imię otacza; lecz czuję potrzebę ofiarowania WPanu świętego znaku życzliwości i szacunku, jakie wzbudzasz w Rossyi. Tym celem przesyłam WPanu załączony tu order wojskowy S. Jerzego. Potęga morska Rossyjska chlubi się z otrzymania pochwały od WPanu przed Nawarino, a co do Mnie, miło mi bardzo zapewnić WPanu o uczuciach poważania Mege dla WPanu,

Reskrypt do Vice-Admirala de Rigny.

Panie Vice-Admirale de Rigny. Mi łąć WPan w sławney bitwie Nawaryńskiej uczestnictwo, godne Mocarstwa, którego potęgą dowodzisz, i waleczności, która zawsze naród Francuzki odznaczała. Lecz usługi WPanu w tym pamiętnym wypadku nie ograniczają się do samey tylko Francyi, i trzey Monarchowie, którzy dziś z nayszlachetniejszą bezinteresownością utrzymują wspólną odtąd sprawę, winni WPanu równą wdzięczność. Poczytnię Sobie za obowiązek okazać WPanu Moję wdzięczność, i przesyłam załączoną wstęgę orderu Sgo Alexandrę Newskiego. Ozdoba ta będzie dla WPanu, Panie Vice-Admirale, dowodem wysokiego Meiego szacunku. Masz do niego niezaprzeczone prawa, i zawsze bardzo miło mi będzie ponowić WPanu wynurzenie uczuć, jakie mam dla WPanu.

Dnia 21go b. m. Pan Morgan-Thomas, podróżny Angielski, i Doktor Granvill, lekarz J. K. M. Xiążęcia Klarencyi, Wielkiego Admirała Angielskiego, mieli zaszczyt bydź przedstawionemi N. Cesarzowi Jmci i N. Cesarzowej Matce.

Doktor Granville, członek Królewskiego Londyńskiego Towarzystwa i Cesarskiej Petersburskiej Akademii nauk, zamyśla przed wyjazdem z tutejszey stolicy, za zezwoleniem Prezesa Pana Uwarowa, czytać w Akademii Rozprawę o sposobie balsamowania u starożytnych, tudzież o Mumii kobiety, bardzo dobrze zachowanej, która będzie wystawiona jako mająca służyć do iego demonstracyi. Rozprawa ta, która jest owocem głębokich badań i prac Pana Granville, otrzymała od Towarzystwa Londyńskiego tem pochlebniejszą pochwałę, iż to szanowne zgromadzenie za obowiązek sobie poczytało umieścić ją w Tranzakcyach filozoficznych.

Listy z Tiflis donoszą, iż woyska nasze weszły do miasta Koi. Nie otrzymaliśmy jeszcze urzędowego rapportu Jenerała Adjutanta Paszkiewicza o tym wypadku.

Z Paryża d. 15 Grudnia.

Xąż Polignac, Poseł nasz w Londynie i Hr. Murat, prefekt Lillu, mieli wczoraj przed południem u J. K. Mci prywatne posłuchania. W południe odwiedził Monarcha wystawienie obrazów.

Baron Vitrolles mianowany został Posłem naszym w Florencyi.

Dnia 12 w wieczór była u Hr. Villele rada Ministrów, która od godziny kwadransu na 8mą do kwadransu na 11tą trwała.

Dziennik Goniec zapewnia, iż zmarły Król obiecał wielu osobom godności parowskie, czego terażniejsi Ministrowie nie dopełniali.

W dzisiejszych jednak Gazetach czytamy tylko domysły o losie tychże Ministrów. Gazeta Francyi nie dopuszcza upadku przewagi Hr. Villele i zgania całą winę przeciw terażniejszemu Ministrom na opozycyją i rozdwojenie pomiędzy rojalistami. Inne pisma wymieniają już osoby na nowych Ministrów, wszelako utrzymują Hr. Villele Prezesem rady Ministrów.

Poseł Rossyyski, Hr. Pozzo di Borgo, miał dnia 13 b. m. prywatne posłuchanie u Króla.

Nazwisko Scribe czytać się dało d. 12 b. m. siedem razy na obwieszczeniach pierwszych tutejszych teatrów: teatru opery w sztuce *Somnabule*, teatru Francuzkiego w sztuce *Mariage d'argent*, teatrze opery komiczney *le concert a la Cour*, a 4xy razy w obwieszczeniach teatru du Madame.

Minister Hr. Corbiere wyjechał dnia 10 b. m. pierwszy raz po swej chorobie.

Rząd nasz przedsięwziął przeciw rozbojom morskiem takie same środki, iak Angielski. Rozkaz w tej mierze Ministra morskiego do Admirała de Rigny pod dniem 29 Listopada jest następującej osnowy:

“Mci Viceadmirale! Przekładałeś mi nieraz, iż mimo wielkiej czynności zostających pod WPana rozkazami okrętów, trudno jest wstrzymać rozboje morskie w Lewancie, gdyż Władcom Grecyi zbywa częścią na tęgości, częścią na sposobach do wstrzymania zabronionych przedsięwzięć kortarzow, którzy zasłaniają się banderą Grecką. Zniszczenie floty Tureckiej w Navarino odeymie okrętom Greckim wszelki do tego pozdr zwłaszcza, gdy nie są zmuszone bronić wyspy Morei przeciw okrętom Tureckim. W takim stanie rzeczy jest zamiarem J. K. Mci zasłaniać wspólnie z swoimi Sprzymierzycami neu-

tralny handel na Archipegu, który jest na niebezpieczeństwa wystawiony, przeto rozkazał mi Król zalecić WPanu, ażebyś okrętem swej eskadry nakazał zatrzymać każdy okręt, który na morzu pod banderą Grecką napotka i do Tulonu odesłać, wyjąwszy jedynie należące do Rządu Greckiego okręty i wedle jego instrukcyy działające. Uwiadomisz WPanu naprzód Rząd Grecki o postanowieniu J. K. Mci i zostawisz dni 14 czasu okrętom Greckim do powrotu do swych portów. W przeciagu zaś czasu tego każesz tylko zabierać okręty, które wiedząc o rzeczonem postanowieniu działania swoje odbywają lub okręty pod banderą Francuzką przetrząsały i obdzierały. „

W Alexandryi bitwa pod Navarino zrobić musiała wielką trwogę, zwłaszcza, iż wcale nie spodziewano się takiego wypadku. Owszem, jak wyraża list z tamtąd pod dniem 10 Listopada spodziewano się pokoju. Vicekról, który w tej chwili odebrał od syna swego Ibrahima doniesienia, każe zapewne nastąpić mu z Morei.

P. Champmartin, młody malarz, który w Czerwcu 1826 r. znajdował się w Stambule, zatrudniony jest wygotowaniem wielkiego obrazu buntu Janazarów, który znawcy bardzo chwala i będzie zapewne w Louvrze wystawiony.

Obfity w imaginacyją Picard wydał niejako pół romansu pod tytułem: „Siedem ożenin Aloyzega Galland, w 3ch częściach, który świat Paryzki bardzo zatrudnia.

Królowi Hiszpańskiemu, któremu szlachta, mnóstwo zebraków i próżniaków zabrania nadać swojemu krajowi rozumney konstytucyi, wyraża P. Montlosier w wydanym świeżo swoim piśmie: „Gdybym był pierwszym Ministrem i zaufaniem Monarchy

zaszczyconym, zgromadziłbym około siebie naczelników samowładnego rządu i przelożyłbym im, iż Król potrzebuje doradczego zgromadzenia. Dawniej składało się to zgromadzenie z Baronów i Wazalów, ale teraz składać się powinno z reprezentantów wszystkich stanów i klas, porozumiałbym się z wszystkimi władzami i przyjacielami. Prosiłbym długo o ich zezwolenie; ale gdybym ich znalazł nie ugiętymi, kazałbym na mocy samowładney władzy 20 do 50 z nich obwiesić, a najpierw Calomarde i Oyca Cyrillo. „

Wiadomość o spaleniu Turecko-Egipskiej floty pod Navarino nadeszła przez Amerykański okręt dnia 16 Listopada do Tunis, lecz nie zrzędziła tam żadney niespokojności.

Odkaz zmarłego P. Stael na tajny cel przeznaczony być ma na uchylenie handlu niewolnikami.

Jedynaczka córka Bankiera Lafitte zaślubić się ma z Xciem Moskwy (najstarszym synem Marszałka Neja Napoleona).

Xzę Raguzy (Marmont) tak źle prowadził interessa handlowe, iż wierzycielom swoim odharuje po 33 za sto.

Podług listów z Marselii Wechabici w szczęśliwej Arabii zbuntowali się przeciw Vicekrólowi Egipskiemu, Mehemed Aly, i pobili wysłany przeciw nim batalion jego regularnego wojska.

Podług prywatnych listów obrodziły się bardzo tego roku wina w Burgundyi; gatunek ich jest dobry i cena mierna.

Z Włoch d. 7 Grudnia.

W Liwornie znajduje się teraz piękny zbiór starożytności Egipskich, który przysłał tam z Alexandryi Konsul Szwedzki, P. Ana-

stazy. Znajduje się w nim wiele papirusowych zwinieć.

Gazeta Florencka zapewnia, że Wechabici, którzy już Mekę opanowali, dowodzeni są przez officerów Europejskich.

Gazety Rzymskie zawierają wiadomość pod dniem 20 Listopada, że Sultan zabronił wywozu żyta z Albanii do wysp Jońskich. W Janinie nałożony został wojenny pobór 150,000 giałstrów, na który Turcy 60, Chrześcianie 50, a Żydzi 40 tysięcy złotych mszają.

Z Barcelony d. 5 Grudnia.

Wczoray o godzinie 10 przed południem Hr. d'Españna wyjechał w towarzystwie całego głównego swojego sztabu i tutejszey Rady miasta na przeciwko NN. Królestwa Ichmość, którzy w godzinę potem przybili przed bramę, w której przesiedli się do paradnego powozu stanu, który miasto na ten cel urządzić kazało, i który 30 mężów bogato ubranych ciągnęło. Przyłoczną gwardyją i kilka korpusów innego woyska przybyły na kilka dni pierwey, tak iż osada nasza wynosi teraz 10,000 ludzi. Obecność J. K. Mei nie zmniejszyła bynajmniej trwogi, która tu panuje. Dwór nie zabawi tu nad dwa miesiące.

Wczoray wystawiało miasto widok szczególniejszy. O godzinie 2giey z południa kommissarze policyi oznaymić kazali, aby wszyscy, którzy dawniey należeli do milicyi narodowey zebiali się w wieczór pod karą śmierci w ratuszu. Około 4tey zgromadziło się do 15,000 ludzi. W puszczoneo niektórych, pytano o nazwiska, i t. d. iako też komu w swoim czasie broń i mundury oddali. Podczas tey czynności wszystkie rodziny znajdowały się w niesłychaney niespokojności; każda lękała się, aby mąż, brat

lub który krewny nie był z miasta wygnany; gdy Acuerdo (nawwyższy sędzia) nakazał zastąpić tych pytań. Byli prefekci, deputowani do Stanów, officerowie Ilimitados i inne osoby musiały jednak miasto opuścić i wiele z nich uszło do Francyi. Lękano się surowych środków i całe miasto było zatrwożone. Rozkaz względem oddalenia się członków Stanów, &c. który tu onegday przylepiony został, brzmi iak następuje: "Król, Pan nasz (którego Boże zachoway) raczył rozkazać, aby wszyscy polityczni urzędnicy pod bezwstydnym systematem konstytucyynym opuścili Barcelonę przed przybyciem J. K. Mei. Rozkazuje się zatem prefektom, deputowanym i innym urzędnikom za konstytucyi, aby udali się do swych prowincy, wyjąwszy stolicę, twierdze i porty morskie. Ci, którychby w dniu 4tym ujęto, mają być wojskowo karanemi. Indefinidos oddalić się musieli do Vich, Sabadell i Cervera. Wszyscy mieszkańcy żałują 3000 osób, które musiały się z Barcelony oddalić. Ustąpienie Francuzów czuć się teraz boleśniej daje. Królowi złożyć miano dowody, iak dalece członki stronnictwa Apostolskiego we Francyi wpływały do powstania Katalońskiego, co go bardzo rozgniewało.

Z Madrytu d. 3 Grudnia.

Słychać, iż Infantowie Don Carlos i Francesco pojadą do Barcelony dla złożenia NN. Królestwu Ichmość swoich życzeń.

Przy wyjeździe NN. Królestwa z Walencyi został Jenerał Margr. Longa wielkim krzyżem orderu Karola 3go zaszczycony. Jenerał ten utrzymany jest nadal przy dowództwie w Katalonii. Mówią, iż tenże powracając z odprowadzenia Króla został od 200 ludzi w zasadce będących napadniony, ale był od 40 towarzyszących mu kon-

nych strzelców uwolniony, którzy przez swoją waleczność wielką rzeź pomiędzy spiskowcami zrządzili.

NN. Królestwo Ichmość nocowali w Tortosie w pałacu biskupim, gdzie Don Viktor Saez świetnie wysokich Gości przyjął i zadowolenie ich uzyskał. Król wyjeżdżając z Walencji miał rozkazać, aby mieszkanie jego nie było naruszone; tak, iż zdaie się, że J. K. M. ziedzie tam znowu na wiosnę.

Hr. d' Espanna przeznaczony być ma na Ministra wojennego.

Wielu Prałatów, którzy prosili o łaskę dla Punnal, odpowiedział Król, iż zdrada kraiu na żadną nie zasługuje łaskę.

Z Saragossy i Pampeluny wysłane zostały deputacje do Króla z prośbą, aby raczył także ich miasta swoją obecnością zaszczyścić. Jeżeliby Król udał się do Pampeluny, tedy ustąpi zamtąd zapewne wojsko Franczkie.

Tutejszy Korregidor przesłał Królowi następujące przełożenie: „Najjaśniejszy Panie! Nigdy nie byłem w teatrze i zawsze brzydziłem się komedyantami i śpiewakami; ale terażniejszy mój urząd zmusił mnie; niestety, do zatrudnienia się tą sprawą, lecz dodać muszę, iż im więcej mam z temi ludźmi do czynienia, tem więcej się niemi brzydzę. Gdy iednak polerowne ludy teatru jako sposób oświaty zaprowadziły, przeto zdaie mi się być najdogodniejszą rzeczą utrzymanie jego wypuścić na licytacyją, a jeżeli go nikt wziąć nie chciał oddać go pod zarządzenie Rady miasta Madrytu.”

Przeciw Arcybiskupowi San Jago (w Galicyi), Ojcu zakonnemu Welez, wyznaczono badalną kommissyją, ponieważ samowolnie ustanowił niejako juntę inkwizycyjną.

List Infanta Don Miguel do Rejentki swej siostry zrobił tu wielkie wrażenie.

Minister skarbowy Ballesteros wyzdrowiał już zupełnie.

Dowódcy band Eskudero i Malo zostali w Alcala de Henares straconemi, i odtąd nie słyhać więcej o ich bandach. Lausagareta i jego wspólnicy mimo wyraźnego rozkazu zostają jeszcze w Nawarze przy życiu.

W Walencji nałożono nadzwyczajny podatek 3 mill. realów na zastąpienie kosztów na pobyt NN. Królestwa.

Z Lizbony d. 1 Grudnia.

Onegdajsza Gazeta tutejsza zawiera następujący urzędowy artykuł z listu Don G. Lima pod dniem 23 Listopada z Madrytu:

„Na dzisiejszey naradzie z Ministrem Don M. Salmion, powtórzył mi tenże, iż mogę Rząd mój zapewnić, że Rząd Hiszpański dokłada największego starania, aby Portugalia przez znajdujących się w jego kraiu Portugalskich wychodniów nie była zaburzona. Wydał na nowo do Jenerał kapitanów rozkazy do zachowania najściślejszey w tey mierze przezorności, i oraz do oznajmienia będącym w ich prowincyach wychodniom, iż Infant Don Miguel znajduje się w drodze do Portugalii i iakiemi ożywiony jest uczuciami, aby nie oszukiwali ich więcej ich naczelnicy.”

Przyjaciele konstytucyi poehlebnią sobie nadzieją, że gdy Rejent przybędzie w towarzystwie PP. Palmella, Saldanha i Sil-Pinheiro, ciż wniędą do Ministerium. Przeciwnicy zaś sądzą, że Hr. Subsera zostanie Ministrem wojennym i upoważniony będzie do utworzenia nowego Ministerium.

W tutejszym katedralnym Kościele postawiony jest wielki obraz, wystawiający In-

Infanta Don Miguel, którego Arcy - Anioł w tryumfie do Portugalii wprowadza.

Z rozkazu Rejentki rozesłane zostały do Władz królestwa odpisy listu Infanta Don Miguel.

Gazeta tutejsza z dnia 26 z. m. ogłosiła wyrok, mocą którego P. de Sousa Carvalho, który podczas buntu był sekretarzem junty Taryffy, przez sąd za niewinnego uznany i do urzędu przywrócony został. Tenże sąd uwolnił kilka innych osób.

Z Londynu d. 11 Grudnia.

Dnia 7go b. m. była w wydziale spraw zagranicznych trzechgodzinna gabinetowa rada. Dnia 8go Lord Goderich miał długą naradę z J. K. Mcią w Windsor. Tegoż dnia Postowie Pruski, Portugalski i sprawujący interessa Francuzkie mieli czynność w wydziale spraw zagranicznych. Wczoraj Poseł Rossyyski miał naradę z sprawującym interessa Francuzkie, poczem oba udali się do Hr. Dudley.

Dnia 8go zrana Poseł Bossyyski, Xżę Liewen, i Hr. Dudley odebrali pisma z Petersburga. Poprzedzającego wieczorą odeszły pisma do Malij i Admirała Godfrington.

Naynowsze nasze doniesienia z Stambułu dochodzą tylko do 11go Listopada,

W okrętawych naszych warsztatach paunie wielka czynność, co zdaje się utwierdzać mniemanie, że detyęczasowe postępowanie Porty nie zostawia naszym Ministrom innego środka nad wojnę. Nakazano kilkanaście okrętów, a między temi 4 bambowe, usposobić do odpłynienia;

Infant Don Miguel spodziewany tu jest w Świętą Bożego Narodzenia. Podczas jego

tu pobytu wyznaczony jest do służenia mu Lord Mountcharles, syn Margr. Connyngham.

Xżę Sussexu pomnożył znacznie wyborową swoją bibliotekę nabyciem książek nauki po P. Heygerat.

Korrespondent Gazety Gońca, który podpisał się B. i nie zdaje się byź kto inny, iak Pułkownik Blaquier, umieścił w tych dniach list ciekawy. Oznaymuie on w nim, że narodowy Rząd Grecki jest formalnie utworzony, że przy mianowaniu rządowej kommissyi zaszyły spory, które każdemu ucivilizowanemu zgromadzeniu zaszczytby przyniosły, że rząd nigdy nie wspierał rozbojów morskich, i że zdobyczowy sąd składa się z poważnych mężów, którzy nie raz dali dowody swojego umiarkowania, iak np. okręt Angielski Mary Ann, który wiozł działa i parowu machiny dla Baszy Egipskiego, zwrócili iego kapitanowi, chociaż równie iak ładunek uważany mógł byź za dobrą zdobycz, Nakoniec twierdzi autor listu, iż na prywatnych statkach nie znajduje się 500 Greków.

Z Bogota piszą pód dniem 4 Października: Mamy tu nadzieję, że fakcyia w Guayaquil, która ogłosiła niepodległość tey prowincyi i nowe cła postanowiła, odstąpi bez walki od swoiego zamysłu i powróci do spokojności. Senat w Bogota na mięysce Borrero, który złożył swóy urząd, obrał P. Mendez swóim prezesem. — Podług gazety Kolumbiyskiej liczy ta Rzeczpospolita 2,379,888 mieszkańców. Liczba członków Senatu wynosi 48 a Izba Reprezentantów 88. — Santiago de Chile i Valparaiso na wiedziła na początku Czerwca okropna powódź, która w okrętach, domach, polach, &c. zrządziła do 4 mill. piastrow szkody.

— Dnia 11go —

Wczoraj zjechał J. K. M. do miasta i w pałacu St. James były wielkie pokoje, na których znajdowali się Wielki Admirał, Xzę Klarencyi, Lord Kanclerz, wszyscy gabineci, Ministrowie, kilkunastu Biskupów i innych wyższych urzędników. J. K. M. odbył potem kapitułę orderu kąpielnego, na której dotychczasowy nasz Posel w Madrycie Fryderyk Lamb pasowany został na rycerza tego orderu. Nowi Biskupi Winchestru i Rochestru, stawieni przez Margr. Landsdowne, złożyli Królowi swój hołd; pierwszy jako prałat orderu podwiązkowego otrzymał znaki tego orderu. Nakoniec miał J. K. M. tajną radę, na której Parlament do 22 Stycznia odroczonej został. Monarcha zabawi w mieście dni kilka i odwiedzać będzie teatry.

Dnia 11 Posłowie Rossyyski i Hiszpański, a onegdaj Portugalski, Rossyyski i sprawujący interessa Francuzkie mieli czynność w wydziale spraw zagranicznych.

Onegdaj Xzę Klarencyi pojechał do Woolvich, dla obejrzenia warsztatu i arsenału, a jutro znajdować się będzie na egzaminie uczniów w Portsmut.

Księżna Augusta dla zupełnego wzdrowienia uda się na czas jakiś do Brighton.

Otrzymałszy gazety Lizbońskie do 1 b. m. a doniesienia z Rio-Janeiro do 23go Października. Ostatnie nieczynią jeszcze nadziei pokoju z Buenos-Ayres. Korsarze tej Rzeczypospolitey zabierają nawet okręty w portach Brazylijskich.

Małżonka P. Stratford Canning bawiąc w Korfu, pisze ztamąd, że codziennie oczekuje swojego męża z Stambułu.

Woyna z Biermanami kosztować miała 90 mill. talarów.

Rada gminna miasta Londynu dozwoliła sali ratuszowej na danie koncertu na korzyść wychodniów Hiszpańskich i Włoskich.

Gazety nasze zapełnione są doniesieniami o szkodach, które ostatnie burze pod naszymi brzegami poczyniły.

Onegdaj rano tak gruba tu była mgła, iakiey naysiarsi ludzie nie pamiętają.

Z powodu t-gorocznych nieurodzajów Xzę Buccleugh (w Szkocji) skłonił się do odstąpienia swoim dzierżawcom 20 do 30 odst. od ich czynszu.

Biskupstwo Winchestru jest tak intratne, iż zmarły Biskup zostawił przeszło półmilliona funtów szterlingów w gotowiznie.

Z Sztokolmu d. 11 Grudnia.

Król i oyczyzna ponieśli wielką stratę przez następującą dnia 9go b. m. śmierć Radcy stanu Hr. Wirzen. Na kilka dni przed śmiercią N. Król Jmność i Nastęca tronu odwiedzili odznaczającego się rzadkimi talentami i światłem godnego sługi kraju. Zmarły nie dożył lat 50 i zostawił syna, który uczy się w Upsali i dziedziczy tytuł Hrabi.

Tutejsza Akademia wojennych umiejętności obrała między innymi zagranicznymi swoimi członkami: Francuzkich Jenerałporuczników Vanloncourt i Dumas, Wirtembergskiego Jenerała Hr. Bismark, Saskiego Jenerałporucznika Gersdorf, Frunuzkiego Pułkownika Mavillon i P. Dupin.

D O D A T E K

D O N¹⁰ 104

G A Z E T Y K R A K O W S K I E J

z KRAKOWA DNIA 30 GRUDNIA 1827 ROKU w NIEDZIELĘ.

OBSERWACYE METEOROLOGICZNE.

Barometr dla lepszego porownania zredukowany na 0° Raumira.

Dzień godzina	Barometr z reduk: na 0° z.	Therm: czyli stop:ziem i ciepła	Higro- metr	Wiatr	Stan Atmosf:	U W A G I.
	Cali: lin:	stopnie	stop:			
25.	7 27 6, 667	— 1. 1	85	Połud: Ws. słaby	Chmury	
	12 " 6, 492	+ 0. 8	81	Wschodni: średni	"	
	3 " 6, 731	+ 2. 0	82	" "	"	
	9 " 8, 164	— 1. 2	84	Połud: Ws. słaby	Pochmuno	
26.	7 27 10, 002	— 1. 1	84	Połn: Za. słaby	Pochmurno	desz: o g. 8 3/4 śnieg śnieg.
	12 " 10, 711	+ 0. 2	85	Zachodni: słaby	"	
	3 " 10, 952	+ 0. 9	87	" "	"	
	9 " 11, 205	+ 0. 8	89	Połud: Za. słaby	"	
27.	7 27 10, 286	+ 0. 6	89	Północny słaby	Pochmurno:	
	12 " 10, 117	+ 2. 2	85	Zachodni: słaby	"	Deszcz.
	3 " 9, 730	+ 2. 2	87	" średni	"	
	9 " 9, 692	+ 2. 7	90	" "	"	Deszcz.
28.	7 27 8, 338	+ 3. 5	89	Zachodni mocny	Pogoda	
	12 " 8, 028	+ 4. 0	87	" "	"	Deszcz.
	3 " 7, 621	+ 4. 0	87	Połud: Za. mocny	"	o g. 5 śnieg z deszcz:
	2 " 6, 874	+ 2. 0	88	" "	"	

J. Stęczkowski, Z. A. O.

Z Wiednia d. 19 Grudnia.

Najjaśniejszy Cesarz Jmość raczył Je-
neralnego swego Konsula w Lipsku i spra-

wującego interessa przy Dworach Xiążąt Anhalt
i Schwarzenburg, Radcę rządowego Adama
Müller, Kawalera na Ritterdorf, odwołać z

Przy zaczeniu cięcej się prenumeracie na Gazetę Krakowską od 1go Stycznia 1828 ro-
ku, uprasza iey Redakcyia o spieszne zgłaszanie życzących takową trzymać.

ego dotychczasowego urzędowania, i na dowód swojego ukontentowania z jego usług mianować Radcą nadwornym i przydać do nadzwyczajnych usług w kancelaryi Kancelarza Dworu i Stanu.

J. K. Wysokość Infant Don Miguel, który na kilka dni przed swoim ztąd do ojczyzny wyjazdem odwiedził miejsce pobożnej pielgrzymki Maria-Zell, udarował tameczny kościół dwiema srebrnymi lichtarzami i taką lampą wielkiego szacunku, tudzież 65 funtami świec woskowych, a kommissyi zbierającej składki dla tamecznych pogorzalców doręczyć kazał 400 ZR. w monecie konwencyjnej. Tenże Królewic podczas trzechletniego swojego w Wiedniu pobytu dawał w każdym wydarzeniu dowody swej do dobroczynności skłonności, a mianowicie dawał co miesiąc dla ubogich po 100 ZR. w konwencyjnej monecie, których podziałem trudził się G. K. Radca rachunkowy i główny Rachmistrz w wydziale składek dla ubóstwa, P. Józef Zeilner, któremu J. K. Wysokość przy wyjeździe na zawdzięczenie jego pracy doręczyć kazał na pamiątkę pierścień brylantowy.

Od brzegów Menu d. 18 Grudnia.

J. K. Wysokość Infant Don Miguel ziadłszy w Minchen u Dworu obiad, i pożegnawszy Króla i Rodzinę Królewską udał się dnia 10go w wieczór w dalszą do Paryża drogę. Dnia 11 przybył do Sztuttgartu, odwiedził NN. Króla i Królową Wirtembergską, iadł u Dworu obiad, w wieczór znajdował się w teatrze, a dnia 13 około godziny 11 w wieczór odiechał z Sztuttgartu.

N. Król Jmość Bawarski zezwolił na przywrócenie w Augsburgu Seminarium teologicznego Katolickiego i Alumnatu Ewangelickiego; w ostatnim będzie 12 uczniów bezpłatnie utrzymywanych, a 18 jako hono-

rowych umieszczonych. Otworzenie obu tych zakładów nastąpi z rozpoczęciem roku naukowego 1828/29. Tenże Monarcha polecił nadwornemu i teatrowemu zawiadowcy ubiorami w Minchen wygotować dla syna, edukującego się w zakładzie P. Desjardyn, Jenerała Bozaris, bogaty Grecki ubiór.

P. Salomon Rotschild przybył przed kilku dniami z Paryża do Frankfortu; lecz krótko zabawi, ponieważ terażniejsze okoliczności wymagają nagle jego w Wiedniu obecności.

Xżę Jmość Elektor Heski udzielił Ces. Rossyjskiemu Radcy stanu Reissig pierwszy, a Ces. Rossyjskiemu Pułkownikowi Traitteur drugi komanderski krzyż orderu Lwa złotego.

Od dnia 1 Stycznia r. 1828 weydzie w moc w Wielkiem Xięstwie Heskim nowa ustawa o rzemiosłach. Cechy nie są wcale zniesione, owszem nikt nie otrzyma patentu, wedle którego na przyszłość opłacać ma przemysłowy podatek, poki nie będzie do cechu przyjęty. Na niektóre rzemiosła potrzeba nawet z policyjnych względów wyższego pozwolenia. Każdy patentowany krajowiec prowadzić może w każdym miejscu Wielkiego Xięstwa swoje rzemiosło bez w kupowania się do cechu, byle miejsca mieszkania swojego nie odmienił. — Na komedye, marionetki, sztuczne na koniach jeżdzenie, &c. iako też na taniec i muzykę w miejscach publicznych nie będą całoroczne pozwolenia wydawane, ale tylko za czas za opłatą tygodniową od komedyi i innych tego rodzaju widowisk po 5 ZR. lub po 45 graycarów od każdego wystawienia.

Od następnego Nowego Roku wychodzić będzie w Dreźnie polityczna Gazeta w języku Francuzkim pod tytułem: *le Conciliateur* przez Profesora Laforgue pisana. Hr. Capodistrias odplynął już na fregacie Angielskiej do Korfu.

Od granic Tureckich d. 8 Grudnia.

Gazeta powszechna zawiera z listu pod dniem 18 Listopada z Bukarestu co następuje: "Nie należy zapominać, że Porta Otomańska posiada sposoby do obrony, których nie można lekce ważyć i że nie tak łatwo zniszczyć można iey potęgę iak powszechnie mniemają. Komu wiadome położenie gruntowe Multan i Wołoszczyzny, przyzna, iż dla stania się zwycięzcą potrzeba więcej nad samo wystawienie stutysięcznego woyska. Niedostatek wszelaki oczekuje woiownika, a łańcuchy gór i wąwozów, które ciągną się na 10 mil. na południe od Dunaju, nadają żołnierzowi Tureckiemu obronę, która naywprawniejszey broni stać się może niebezpieczną. Nadbrzerze morza, najeżone ostrymi i prawie niedostępnymi skałami czyni prawie niepodobnem działania i dostanie żywności, i 40,000 Turków wstrzymać mogą postęp naywiększego woyska. Taką liczbę woyska posiada w tey chwili Porta, nie rachując osad w twierdzach, i z początkiem wiosny bez wielkiego natężenia wystawić może przeszło 200,000 ludzi do boiu, gdyż żaden z Monarchów nie prowadzi z mniejszym kosztem wojny nad Sułtana. W samey stolicy stoi 16,000 regularney piechoty, 6000 regularney jazdy i 200 dział z dobrym sprzężeniem. W Adryanopolu znajdują się dwie dywizye piechoty po 5000 ludzi, 1000 koni i 50 dział, a w Tortokay między Sylistryą i Ruszczykiem stoją rozłożone jedna dywizya regularney piechoty i kilkanascie tysięcy nieregularnego woyska. Przydawszy do tego nakaz pospolitego ruszenia, który u Ottomanów nie jest czczem słowem, tedy wyznać potrzeba, iż obalenie państwa Tureckiego nie jest tak łatwem iak sobie wystawiają, i jeśli kroki nieprzyjacielskie wybuchną, pociągnać za sobą mogą nayuporczywszą wojnę. Xięztwa

Multany i Wołoszczyzna uważałyby się na ówczas musiały iako skład broni i żywności woyska Rossyyskiego. „

Posłowie Angielski, Rossyyski i Francuzki zobaczyli się znaglonemi do uczynienia ieszcze ostatniego kroku; rozkazali się na 24 Listopada u Reis-Effendego zapowiedzieć, poiechali w rzezonym dniu w gali do nowego Porty pałacu i mieli z Tureckim tym Ministrem Schgodzinną naradę. Słychać, iż Reis-Effendy nie odmienił podczas tey narady swey mowy; ale zaledwo zaiechali posłowie do swych mieszkań, gdy kazął im oświadczyć, iż Porta gotową jest uczynić im propozycyie. Sułtan udał się na kilka godzin przed naradą 3ch Posłów z Reis-Effendem do nowego pałacu Porty i udzielił ostatniemu swoje instrukcyie.

Podziękowanie.

Te kilka słów o W. Lewkowiczu, Doktorze Medycyny i Chirurgii, Profesorze w Uniwersytecie tutejszym, do publiczney wiadomości podaje, nie w celu udzielenia pochwał, gdyż własne przekonanie dla tego, który przyniósł pomoc bliźniemu, naypiękniejsze udziela; ale iedynie dla tego, abym osoby wżroku pozbawione, do szukania pomocy u tego sławnego Operatora, który na dniu pierwszym tego miesiąca, mnie 80letniey przez zdjęcie katarakty zupłatny wżrok przywrócił, zachęcić. — W Krakowie d. 28 Grudnia 1827 r.
Magdalena z Dzianottych Mierzejewska.

TEATR NARODOWY.

Dziś w Niedzielę, to jest dnia 30 b. m. daną będzie wielka nowa nigdy tu niegrana w Polskim języku Drama Liryczna w 4 aktach, napisana oryginalnie w niemieckim przez A. Wolffa, a na polski język wierszem w miarach oryginału przełożona, przez J. D. Minasowicza, z muzyką autora Opery Freyschütz Karola Maryi Weber: *Precioza*.

LOTERYJA KRAIOWA.

W 274 Ciągnięciu dnia 27go Grudnia roku

1827 w przytomności Osób od Rządu do tego
wyznaczonych, wyciągnięte z koła zostały
Numer następujące:

35. 72. 27. 58. 38.
Przysię 275 Grągnienie dnia 2go Sty-
cznia 1828 r. przypada.

D O N I E S I E N I A.

Pisarz Trybunału I Instancji Miasta Wolnego Krakowa i jego Okręgu, podaje do publicznej wiadomości, iż w myśl Art. 72 Prawa Seymowego o Sadach Pokoju, na żądanie W. JX. Wincentego Kozłowskiego Opiekuna małoletniego Józefa Kozłowskiego w wsi Bolechowicach zamieszkałego, i W. Woyciecha Skarzyńskiego przydanego Opiekuna na przednieściu Wesoła przy Krakowie pod L. 249 mieszkającego, sprzedana będzie przez publiczną licytacją Kamienica przy ulicy Kanonney pod L. 171 w Krakowie stojąca do masy ś. p. Józefa Kalasantego Kozłowskiego należąca, a to z mocy Uchwały Rady Familyney w opiece małoletniego Józefa Kozłowskiego pod dniem 28 Października 1826 r. zapadłej, a przez Wysoki Trybunał I Instancji W. M. Krakowa w dniu 20 Marca 1827 r. zatwierdzonej, niemniej następney w dniu 12 Października 1827 r. przez też Radę Familynā wydaney, zaś podobnie przez Wysoki Trybunał pod dniem 19 Listopada 1827 r. zatwierdzonej.

Warunki licytacji temż Uchwałami Rady Familyney objęte, są następujące:

- 1) Licytacja rozpocznie się od niższej Summy szacunkowej na pierwsze wywołanie w ilości 10,000 złp.
- 2) Chęć licytowania mający złożyć ma na Vadium część dziesiątą Summy szacunkowej.
- 3) Zniżenie szacunku na pierwsze wywołanie położonego, nie może nastąpić bez nowej Uchwały Rady Familyney.
- 4) Summa z licytacji wyniknąć mająca, po odrzuceniu Summy hipotecznych i procentów od tych zaległych jakie się okażą złożona będzie do Depozytu Sądowego w przeciągu 14 dni.
- 5) Nabywca w ciągu dni 8miu po odbytych licytacji, złoży do Kasy głównej zaległe podatki, kwit zaś z wypłaconych służyć będzie jako dowód stracenia części wylicytowanego szacunku.
- 6) W razie gdyby w przeciągu dni 14 kupiciel nie złożył resztującej Summy do Depozytu, nowa licytacja na koszt jego ogłoszona będzie i wszelki niedobór jakiby się z powtórnego licytowania okazał, spadnie na niego.

Sprzedaż Kamienicy tej odbędzie się na Audyencji Trybunału I Instancji W. M. Krakowa w domu pod L. 105 przy ulicy Grodzkiej, za popieraniem P. Stanisława Bogińskiego Adwokata Sądowego w Krakowie przy ulicy Szewskiej pod L. 332 zamieszkałego.

Do takowej licytacji wyznacza się trzy terminy:

Pierwszy dnia 31 Stycznia
Drugi dnia 28 Lutego Roku 1828.
Trzeci dnia 29 Marca.

Wzywają się zarazem wszyscy wierzyciele hipoteczni, prawo rzeczowe mający, aby pod prekluzją na pierwszym terminie licytacji, złożyli na Audyencji Trybunału wszystkie tytuły swych wierzytelności z wykazem zmianianych preteńsy i ustanowieniem Adwokata.

W Krakowie dnia 29 Listopada 1827 r. Kuličkowski, Pisarz Tryb.

Dnia 1 Stycznia 1828 r. na Kaźmierzu przy Krakowie pod L. 35 i 37 o godz. 3 z południa odbędzie się licytacja na wdzierżawienie dochodów tęgż Dworku, cegielni i pieców wapiennych, zaś o 11 z rana w tymże dniu w wzdowskiem mieście pod L. 95 i 209 wdzierżawione zostaną dochody tychże Dombów; w dniu 4 Stycznia 1828 w wsi Bińczycach sprzedane będzie zboże w snopie, a dnia 1 tego miesiąca i r. 4ry konie na Kleparzu w targu końskim.

W Krakowie dnia 28 Grudnia 1827 r. Jarzyński, Kom: Sąd.

DODATEK DRUGI

DO NRU 104

GAZETY KRAKOWSKIEJ.

D Y A R I U S Z

SEYMU RZECZYPOSPOLITEJ KRAKOWSKIEJ

POSIEDZENIE VI.

Na posiedzeniu 'szótsem Reprezentant Siemoński w skutku zamowionego sobie na poprzedniem Posiedzeniu głosu odczytał na piśmie iak następuje:

M O W A

ADAMA SIEMOŃSKIEGO

Reprezentanta na Sejm Rzpltey Krakowskiej
miana di 12 Grudnia 1827 r.

W S T Ę P :

Nim zacznę mowę moję, winienem najprzód Tobie IW. Marszałku i Wam JWW. Reprezentanci złożyć uszanowanie. Nie to uszanowanie, które w nikczemnych duszach, boiaźń, interes lub pochlebstwo, pobudką bywa, ale to uszanowanie, iakie szlachetność powodów, wznieść powinno, w każdym Konstytucyjnym Obywatelu, dla tak ważney i wysokiej Władzy, iaką Konstytucya z woli Najjaśniejszych Monarchów umieściła w Reprezentacyi Narodowej.— Tudzież oświadczyć Wam Dos: Mężowie, że celem mowy moiej będzie *Wyprowadzić z mylnego mniemania tych ludzi, i te światkie osoby, które, są uprzedzone zle o naszym Narodzie, Rządzie, iego niepodległości przez tych, co w pogwałceniu naszego Kraiu mają swoje widoki, a potem Uprawiedliwić Narod od za-*

rzutów i potwarzy, zrobić wniosek i razem Projekt do Prawa, któreby nasz Naród, Rząd, Trybunały i Akademią, zachować nadal mogło od tego złego i do przyięcia lub odrzucenia, pod światłe zdanie Wasze Dos: Mężowie poddam — Nie będę w mowie moiej oskarżać nikogo, nikomu szkodzić nie chcę, ale stanąć w obronie sławy Narodu i Powagi Rządu, iako Reprezentant wierny powołanin memu, powinienem, iest przytomną zawsze ta myśl Horacego sercu memu " Nemo vitii sine nascitur, optimus ille est, qui minimis urgetur,," Nikt nie iest z ludzi bez wady, a najlepszy iest ten Człowiek, który ich najmniej ma — co Horacy powiedział o Człowieku, niech mi wolno będzie przystosować do Narodu, niemasz Narodu, któryby był bez błędów, a najlepszy z Narodów iest ten, który ich najmniej popełnił.

Dostojni Mężowie i Reprezentanci Narodu Rzeczypospolitey Krakowskiej ściśle Neutralney Wolnego Miasta Krakowa i jego Okręgu!

Nie tylko Seymowi Rzeczypospolitey, ale całej Europie iest wiadomo: że Niepodległość naszego Kraiu, z woli Traktujących

Naj: Monarchów utworzonego jest tak święta, jak są święte Prawa Narodów, jak jest święta Sprawiedliwość, jak jest święty charakter 3ch Protegujących Mocarzy którym słyga.

Nie nabyliśmy więc tej niepodległości przez wystąpienie, przez zdradę, przez złamanie przysięg lub wiary, ale nabyliśmy ją prawnie i godziwie tak, jak ją niegdyś nabyli Lacedemończykowie z rąk Króla swego Likurga, tak jak ją nabyli Ateńczykowie z rąk Solona 2go z siedmi Mędrców, który ich był Prawodawcą — Odsyłam więc tych co są zle uprzedzeni, co mają mylne wyobrażenie i mniemanie o naszej niepodległości, do Traktatów i umów między Najjaśniejszymi Monarchami.

Dowiedł nasz Naród, na Seymach poprzedzających, jak umieć i poważać ten wysoki dar Najjaśniejszey Jch woli, zna z prawa politycznego, co jest ta niepodległość i naczem ona zawisła, widzieć to można i jest wolno Szanownym Osobom zle uprzedzonym na stronę naszą z Protokółów Seymowych jeżeli łaska ich będzie odczytać — ja tu niektóre czyny przytoczę bo z czynów i z ich rozbioru tylko o Narodzie sądzić, zle lub dobrze, jest wolno.

Ze umieliśmy szanować Religiją bez której żaden Naród, przy najlepszych Prawach, szczęśliwym bydźby nie mógł — można opisać Prawami, co się należy ludziom od ludzi, lecz co Człowiek sam sobie jest winien, żadne Prawo opisać tego niezdolne, i jedna Religija tę niedostateczność Praw Ludzkich, zastąpić może. Wie Naród że konstytucya tego kraju zasadzona jest na Religii, której duch Boskiego Prawodawcy w Ewangelii rozwinięty, jest najpiękniejszym Kodexem Liberalności, niechce i nie zna Naród inney Liberalności, inney niepodległości, tylko taką, jaką odwieczne Prawa sprawiedliwości przepisały a

Konstytucya utwierdza „ Nil liberale quod non ideum iustum — to się stało przysłowiem Narodu.

Przestrzega Rząd, pilnie Reprezentacya, nietykalności konstytucyi i praw ten kraj obowiązujących, bez których stałości cóżby znaczył Naród? jego niepodległość i Rząd? gdyby kto chciał być wyższym nad Prawo i Ustawy? a do tego ustawicznie straszyl i zagrozał ich zmiana. — Na ówczas taki Rząd, taka exystencya Narodu, nosiłaby na sobie cechę, niezgrabney tymczasowości, z polityką gabinetów protegujących nas Dworów niezgodney świętości Traktatów, i samemu rozumowi przeciwney.

Znał to oświecony nasz Rząd, bo gdy jedna część Senatu, projektowała zmianę w Konstytucyi i nietykalność iey naruszyła, druga część Senatu pełna rozsądnej przeczności, a nadewszystko przychylności i przywiązania do Konstytucyi i Narodu, wiedząc że sobie Naród zmian nie życzy, nie chciała na żadną pozwolić zmianę, ani na żadne projekta czynione w tym względzie do podania ich Najjaśniejszym Monarchom nie zezwoliła. — Dla tego jeżeli jakie w tey mierze na poprzedzających Seymach głosy wskazały od sekretarza Towarzystwa lub kilka Senatorow, lub jednego z nich Indywiduum do gabinetu którego z 3ch Protegujących Dworów wniesienie; to nie będąc Urzędowe, bo nie jest upoważnione, ani od Senatu Rządzącego, ani od Reprezentacyi skutku pożądanego mieć nie mogło, a podług Praw politycznych, za prywatne pismo uważane bydź musi.

Zna Naród, na czem niepodległość Rządu jego zawisła, bo gdyby ten ulegał, lub był stronnikiem, któżby był bezpiecznym w takim kraju, nareście Rząd taki, obrażałby Konstytucyę i Prawo, obrażałby ścisłą Neutralność, której nayskrypatniej dochowy-

wać jest obowiązany, aże Rząd tego Kraju, na mocy 4. Artykułu Konstytucyi i uwiecznienie jego, jest w Senacie, więc gdyby jedna część Senatu lub którykolwiek Członek pomylił się iak Człowiek w mniemaniu swoim i ścisłej neutralności w czem uchybił, tedy druga część Senatu przez swoją światłość i mądrość zwróciłaby go na drogę prawą.

Gdy więc Konstytucya umieściła Rząd tego kraju, nie w Prezesie ale w Senacie pytam się? czyby można więcej obwiniać Prezesa gdybyśmy przypuścić mogli: że co urzędowego, a niepomyślnego wypadło dla Narodu, czyli nie więcej te Członki Senatu? która mudo tego dopomagały? bo Prezes jest i powinien być w Senacie, ale nie Senat w Prezesie, Reprezentacya ma prawo wybierania Prezesa co lat trzy, równie iak i Senatorów, Sędziów dożywotnych i niedożywotnych sobie tylko, przypisać może dobre lub złe skutki z trafnego lub nie, wybora, i nieobwiniać nikogo tylko samą siebie. — Lecz gdzież są tacy Rządcy, Sędziowie i Reprezentanci którzy się nigdy nie myślą?

Widzimy zachowanie się względem naszego Rządu i Narodu Trzech Rezydentów Najjaśniejszych nas protegujących Monarchów, które jest tak wzorowe, że może służyć za przykład każdej Dyplomatycznej Misyi, dla tego uszanowanie, szacunek i wdzięczność dla tych Trzech szanownych ze wszechmiar Mężów są w całym Narodzie nieograniczone i dowodem tego, był powszechny całego Narodu tej Rzeczypospolitey żal, po stracie jednego z Njch, którego nam śmierć zabrała.

Niemniej wie, Narod i Senat, że niepodległość Sądownictwa rozciąga się tylko co do zdania Sędziego, że Sędzia nie jest Sługą Administracyjnym, ale sługą prawa i sprawiedliwości; bo gdyby zdanie Sędziego lub jego czyste sumnienie, podlegało iakiś nad

sobą władzy, na cóż Prawa? w cóżby się obróciła Sprawiedliwość? na cóżby się zdały Trybunały? które dopełniać powinny i dopełniają święcie w naszym Kraju, pomimo nie raz zagrożeń, im przez Biorokracją, czynionych, swoich obowiązków, i żadne nigdy uchybienie, dowiedzionych im prawnie nie było, a jeżeli który Sędzia albo przez niedołączność, lub chorobę, wstrzymuje bieg Sprawiedliwości przez obowiązujący nie komplet, któremu często, bez opowiedzi swemu Prezesowi uchybia i sądenie Spraw spaznia, to takiamu uchybieniu, łatwo Prześwietna Izba Prawodawcza zapobieży, gdy temu niedołącznemu fizycznie Sędziemu, emeryturę wyznaczy, i albo dla Zastępcy jego tymczasowemu, w Budżecie znajdzie fundusz, lub innego na miejsce jego obierze Sędziego.

Jeżeli się wina na iakiego z Publicznych Urzędników okazała, widzimy iak sobie Senat postępuje i postępować powinien, przed oskarżeniem takiego Urzędnika, albowiem we wszystkich Konstytucyjnych krajach, Urzędnicy Publiczni, są wystawieni na zarzuty, lecz powinni mieć tę rękoimią, że sądeni być mają podług stałych zasad nie podług czyiego widzieli się, to jest: za poprzedzającym wysłuchaniem obwinionego i bez ogłaszania drukiem Akta oskarżenia, stawić nie tylko oskarżonego ale skarżącego uwłaczającego (gdyby przypadek zdarzył że Akt oskarżenia wyrokiem Sądowym za niegruntownym uznany został, nie tak, iak ów Sprawozdawca, który przedstawiając na jednym z Sejmów tej Rzeczypospolitey lubo nie udowodnione prawnie na ów czas poszlaki, przez Kommissją śledczą, chciał robić Complicem facti, każdego Reprezentanta, któryby niebył jego zdania, iednomyślnie przez Kommissją Sejmową uchwalonego; wniesienie to cechowało człowieka cnotliwego tylko, ale nie Praw-

ka, któryby wiedział, że Seymowi służy Prawo czyli atrybucya zastanowienia się i niepodległość co do zdania, w oddaniu lub nie pod Sąd Naywyższy Seymowy obwionego urzędnika — Wszelako, Reprezentacya wołała się skłonić do surowości Prawa, niżeli zasłużyć sobie na opinią pobłażania, chociażby nieudowodnionego prawnie obwinienia, mowię nieudowodnionego na ów czas prawnie, bo Duch Prawa, nie uznaje iak wiemy występca każdego obwionego, dotąd, poki ten przez Wyrok Sądu za takiego uznanym i kwalifikowanym nie jest, a nawet czyli na wolney nodze odpowiadać ma, czy z więzienia i nadto potrzeba Sądowego wyroku.

Sąd Naywyższy Seymowy złożonym będąc z Mężów znanych Kraiowi naszemu i z nieugiętości charakteru Sprawiedliwości i sumnienia, zasadzając go na Prawie; okazuje iak jest baczny i przezorny, aby nie dać w niczem uchybić tym odwiecznym zasadom Praw, na których się związek Towarzystwa Ludzkiego opiera, a niezmordowania dla dobra spółeczości prawa Sędziego Instruktora, ażehy doysć czy oskarżony jest występnym lub obwiniouym lub dla braku dowodów gruntownych i prawnych wysłiznianym od sprawiedliwego i ostrego ukarania, przeszła namiętniejszych w tym względzie Sędziów w nieparciałności zastosowana rygoru Prawa Kryminalnego.

Nie była nam nigdy obojętną niepodległość Akademii co do naukowości, która przywilejami od dawnych Monarchów zaręczoną w Konstytucyi Statutem organicznym obięta, Reskryptem Nayias; Imperatora błogosławioney pamięci ponowiona, postawiły ją, iak się zdawało na ów czas, w przemagającej supremacyi, co było powodem Reprezentacyi i Rządowi, który nie chciał widzieć tej Supremacyi, ani w Stanie Akademickim, ani w stanie Duchownym, ani w Osobie Prezesa ani

w Osobie którego z Senatorów lub Reprezentantów, ale, iedynie w samym Prawie; nad które, nikt w Rządzie tego Kraiu, wyższym bydź niepowinien. Wniosek w tym duchu i w tey myśli; ale nie w chęci szkodzenia Akademii lub Naukowości, w Roku 1820 przeciwko supremacyi większości głosów utrzymany, Senatowi przesłany został, który to wniosek, niewiem iekim sposobem, czyli to przez którego Członka z Senatu, czyli w sekretnym iego wydziale przez wyższe nad moc Senatu przyczyny przeistoczony NN. Monarchom protegującym ten kraj przesłany został, w czym popełniony jest *malus dolus* względem JWW. Rezydentów Reprezentacyi, a nadewszystko względem tego Reprezentanta który ten wniosek podał i który w Protokule Seymowym dla przekonania się i dowodu, że nigdy Reprezentacya niechciała i nie miała przyczyny w żaden zły sposób, Akademią zle przed Nay: Monarchami wystawiać, która przez Trzy przeszło wieki z chwałą dla nauk i Narodu niepodległości co do Naukowości używała, że ten *Malus Dolus* (*) był zrobiony przez tych Ludzi, co w pogiębieniu naszego Kraiu i Akademii mieli swoje osobiste widoki, inaczej ie przed Nay: Monarchami wystawiać.

Lecz zanilczyć należy i zasłoną pokryć to *Malum dolum*. Woła Trzech Nay: Protegujących Monarchów w odmianie Statutu, przyjął Naród nasz z Akademią z uszanowaniem — Akademia dostała Kuratora Męża ze wszech miar szanownego i światłego, który wie że nie uległość iego Rządowi, rozciąga

(*) Kiedy się zapytał Cicero Konsul Aquiliusza Pretora układającego formy do tego prawa, co to jest ten *Malus dolus*, odpowiedział: "Quum esset aliud simulatum, aliud actum.",

się tylko co do Naukowości, który wie iak szanować należy Nauki w Kraiu i Stan Akademicki, i że Akademia powinna wraz z Kuratorem bydź w Narodzie, ale nie Naród w Akademii, i że Kuratora Urząd, w Kollizyi z Rządem Naywyższym w Kraiu, iakim jest Senat, bydźby nie mógł.

Zadna Akademia poszczycić się nie może, ani Rektorem któryby był cnotliwszym i miał więcej Nauki, ani Professorami we wszystkich wydziałach Uniwersyteta, którzyby do gruntowney znanomości Obiektów Nauk których uczą, łączyli więcej Obyczajów i Moralności, którzyby więcej przykładali się do przelania ich w serca i w dusze swoich Audytorów. Nikt zaprzeczyć nie może, że ta Akademia wydawała sławnych w Narodzie i świecie uczonym, we wszystkich Stanach Mężów, którzy umieli bydź obrońcami Ołtarza, Tronu, Praw i Tolerancy; miała i owego Męża, któremu Astronomia systemata obrotu Planet i wyrachowanie ich biegu jest winną.

Niemożna nieoddać sprawiedliwości naszej uczącej się w tej Akademii młodzieży, odbywającej kurs Nauk tak w Uniwersytecie iak i Gimnazyach, ażeby niemieli odpowiadać troskliwości Rządu o Ich wychowanie i nauki; nigdzie lepiej nie jest pilnowana Szkolna młodzież i nigdzie na lepszą niezastugnie opinią i pomyslniejszych dla kraju nieobiecacie nadziei.

Niemniej także zajmowała uwagę Reprezentacyi i Rządu naszego niepodległość władzy Duchowney [quo ad Spiritualia] i zabezpieczenie ich własności funduszków tak świeckich iak i klasztornych, Seminariów; bo ta w kraiu i Rządzie powinna bydź poważaną a tym bardziej w naszym gdzie Konstytucya na niey jest zasadzona, szanować Boga i Jego namiestniczą Władzę, nieprzeszkadzać in-

nym wyznaniom do czci naywyższej Istności, było i jest naszego Rządu i Narodu powinnością. Wnioski w Seymie w protokółach tyle razy czynione, za stanem Duchownym klasztorami i za ich funduszami za Seminarjum dowodzą, że przekonany o sprawiedliwości naszego Rządu i Reprezentacyi, światłe Duchowieństwo Stolicy tej Rzpltey i Jey Okręgu, które zawsze we wszystkich wiekach odznaczało się przywiązaniem do Rządu i Kraiu, czego tak wielkie w tym Kraiu dotąd zostawiło ślady, nie przypuszcza, ażeby kiedy Kollizya się znajdować miała między Władzą Duchowną a Świecką, to jest Naywyższym Rządem, dla tego że Pasterze nasi, podobni w nauce, pokorze pierwiastkowego Kościoła Apostołom, pamiętają zawsze o tej Nauce Boskiego Prawodawcy: że Kościół powinien bydź w Narodzie, ale nie Naród w Kościele.

Niemożna zarzucić Reprezentacyi, abyśmy niepodległości prawa stanowienia Budżetu mieli kiedy nadużyć, nikt nie może posądzić Reprezentacyą o zły szafunek publicznego grosza, to jest ani o zbytne wydatki ani o zbytnią oszczędność, dowodem tego są protokoły Kommissy Seymowej Budżetu, a niezimordowana gorliwość, i praca tylko Kommissyi, od kilkunastu lat, niedopuszczyła zapomnieć o żadnym wpływie Skarbowym, ażeby uniknąć stanowienia nowych podatków.

Nie wiem czyliby można znaleźć Kray drugi w proporcyi iego ludności, w którymby cnota iaką jest Dobroczynność piękniey kwitnęła, i gdzieby płęć żeńska ta połowa Narodu naszego, o której tu niemożna zapomnieć więcej okazywała troskliwości o cierpiącą nędzę, iak w naszej krainie, w którejby żony, matki i córki były lepszymi i więcej przykładaly się cnotami swemi, do szczęścia domowego i pokoju, od którego to szczęścia domowego, publiczne szczęście, bierze

swój początek i na niem się zasada, one to umieją w pałac w Dzieciach swoich zamiłowanie cnót iakie same posiadają, z których się rodzą te cnoty wielkie, iakie starożytne i dzisiejsze ozdabiają kraie; to jest: charakteru duszy niezmiennego, i wdzięczności dla Nay: Monarchów, którzy nam Prawa, Instytucje dążące do szczęścia tego kraju, iako Oycowie Ludów i Prawodawcy nadali.

Nieskończyłbym tak prędko moiej mowy, gdybym tu dla przekonania, złe uprzedzonych o Naszym Narodzie, chciał więcej dowodów przytaczać, abym mógł wyprowadzić z mylnego mniemania odsełam ich ieszcze do zdawania nam sprawy corocznie przez Delegacyę od Senatu o Stanie i położeniu kraju: Wolney ściśle Neutralney Rzeplitey, iako Reprezentacyi Narodu, jest także: Urzędowym Dowodem na stronę naszego Senatu, któremu niemożna nie dać wiary, bez przekonania, ani wyrzucac złą Administracyę, a tym samem, czyli usprawiedliwić niemożna. Naród nasz od zarzutów i potwarzy o mniemanych w nim zgorzseniach, dla czego pozwolić mi raczycie Dost: Mężowie, że dla skręcenia tej drugiey części mowy, moiej użycię Allegoryi.

Może: który z szanownych i uczonych Mowców zarzuci mi, tu zapewne, że chcę Zgromadzenie Słuchających tak poważne, iakiem jest Reprezentacya Narodu, rozsmieszyc, co niewłaściwie temu miejscu.

Na ten zarzut odpowiadam wcześnię, że lepiej kiedy Naród się śmieie z Demokrytem, iak płacze z Heraklitem, a potem, niech sobie przypomnieć raczy Meneniusza Agryppę Senatara Rzymskiego, który bayką iedną czyli Allegoryę o zbuntowanych członkach przeciwko żołądkowi, bunt ludu Rzymskiego bez wylewu krwi uśmierzył i spokojność miasta przywrócił, a tak mi łatwo wy-

baczy, gdyby mi się udało przytoczyć się mającą przezemnie Allegoryę, uśmierzyć potwarze i plotki nasz Naród czerniące, równie także bez wylewu krwi, cieszyłbym się z tego zwycięstwa.

Z tego samego kwiatu pszczoła zbiera miód, z którego pałki truciznę ciągnę, i paieczynę na łapanie pszczołek obłąkanych zastawiają, i tak w padła w nią nayprzód pszczoła Attyeka i zatruta ich iadem, umarła, z niemałym światu uczonego żalem, w padła w nią pszczołka duchowna która tu, po tej sali nieprzyjemne uszom słuchaczy wydawiała tony, odsunięta od tego szanownego stanu, gdzieś za granicę uleciała, w padła w tę paieczynę pszczołka prokuratorska, która była agentką Biorokacyi na Zgromadzeniach politycznych zawikłana, uwięziona czeka Sprawiedliwego od Nay: Sadu Dekretu, w padła w nią pszczołka milicyina i sprawiedliwością Dekretu Trybunałów uwolnioną została. Zawikłala się w nią pszczołka policyina i ta niewiem iak się wydobędzie. W padły dwie młode miejskie i nieoświadczone a ieszcze bardziey, że podobno Nektarem odurzającym spoione, które czekaią Wyroku na wolney nodze.

Możnasz więc z tych nieszczęśliwych obłąkanych lub obwinianych Pszczołek, sądzić złe i czernić cały Uil pszczołk pracowitych? O nie zapewne przyznać to musiecie Dostoini i oświeceni Mężowie, bo znacie dobrze Dost: Mężowie, że w każdym kraju, znaydowac się muszą obłąkane Pszczoły i złe Duchy, których pismo Swięte nawet w różnych postawach maluje, *haec omnia tibi dabo si cadens adoraveris me.* A zatem, wnoszę, że wszystkie potwarze i czernidla na Naród, Rząd, Trybunały, Akademię rzucane, iako niesprawiedliwe, błache, i nikczemne, nie zasługują na żadną Uwagę w Re-

prezentacji Narodu i innego uczucia w Kraju nie wzbudzają, iak tylko Sentymentalną wzgardę.

Teraz nic mi do ukończenia mowy niepozostaie; iak podać projekta do Prawa, któreby nas zaskłonić mogły od podebnego na dalszego. Prawo tak nazwane zaskłaniające pismo od złego w Greckim prawodactwie nazywało się Grapheparanemon.

Projekt do Prawa I.

Ktokolwiek w Kraju Rzeczypospolitey czyto z Senatorów, czyli z Urzędników publicznych, tak Sądowych iak i Administracyjnych, Akademii i Professorów, lub prywatnych osób, ważyłby się spotwarzać Rząd, Trybunały, Duchowieństwo, Akademią, Reprezentacją i takowe potwarze rozrzucac czy to w pismach, czy w drukach po kraju naszym, tedy na zaskarżenie stósowne podług przepisów prawa obowiązującego ten kraj, a nawet po uskutecznieniu z urzędu Prokuratora Kommissyi Sledczej na ten koniec wyznaczoney, do właściwego sądu iakie Ustawy przepisują oddany bydź ma, i ukarany podług praw iakie Kodex obowiązujący podług stopnia winy oznacza.

Projekt do Prawa II.

Ktokolwiek w Kraju Rzeczypospolitey Miasta Krakowa i jego Okręgu czy to z Senatorow, czy z Urzędników publicznych tak Sądowych iak i Administracyjnych, lub z partykularnych osób, ważyłby się uczynić wniosek w Izbie Senatu dążący do zmiany Konstytucyi nadaney temu Kraiowi z łaski i woli kontraktujących Monarchów i takie wnioski lub pisma drukował, lub na piśmie po kraju rozrzucac, taki po udowodnieniu tego przez Kommissyie Sledcze i na zaskarżenie podług przepisów prawa, obowiązującego ten kraj, do właściwego sądu iakie Ustawy podpisują oddany bydź ma, i ukarany podług praw iakie Kodex na Seymie Prawodawczym mający bydź działanym w tym względzie oznaczy.

(podp:) Adam Siemoński,

Repr: R. P. K.

(Ukończenie Posiedz: VI. w następnym Nrze.)

Jan Kanty Siwecki,

Sekr: Seymowy.

